

Efter 1. behandling henvist til erhvervsudvalget.

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Loven tilvejebringer hjemmel for Danmarks tiltrædelse af *to internationale aftaler på patentrettens område*, nemlig dels Patentsamarbejdsstraktaten, udfærdiget i Washington den 19. juni 1970 og dels Konventionen om Samordning af visse Dele af den materielle Patentret udfærdiget i Strasbourg den 27. november 1963, lovens § 5.

Endvidere tilpasser loven patentlov nr. 479 af 20. december 1967, som ændret ved lov nr. 221 af 24. april 1974, til den retstilstand, der etableres ved ovennævnte aftaler i det omfang dette er nødvendigt eller hensigtsmæssigt, lovens § 1.

Endelig foretager loven visse mindre ændringer i patentloven som følge af ønsket om at opretholde ensartethed i den nordiske patentlovgivning.

De ovennævnte aftaler på patentrettens område er i hovedtræk omtalt i Folketingsårbog 1976-77, side 465 i forbindelse med behandlingen af et tilsvarende lovforslag, fremsat i folketingsåret 1976-77. Der henvises derfor hertil.

Lovens § 1 indeholder de nødvendige ændringer som følge af ratifikationen af aftalerne til følgende vigtige bestemmelser i patentloven:

§ 1, den patenterbare opfindelse, § 2, kravet om nyhed og opfindeshøjde, § 3, eneretten, § 7, ophævelse af til lægspatent, § 40, patenttiden, § 45, tvangslicens, samt § 52, patentets ugyldighed.

Ved lovens § 1 foretages endvidere følgende ændringer og tilføjelser til patentloven: Bestemmelserne om nordisk patent i §§ 28-38 i lovens kapitel III erstattes med de som følge af tilslutningen til Patentsamarbejdsstraktaten nødvendige bestemmelser. Kapitlet får derefter overskriften »International patentansøgning« med §§ 28-38. Bestemmelserne om nordisk patent udgår således af loven, idet der er enighed mellem de nordiske lande om, at denne ordning ikke